

Sygn. akt VIII Gz 369/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górską (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

(del.) SR Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. C.

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia dłużniczki na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie z 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XII GU 122/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

Rafał Lila Agnieszka Górską Piotr Sałamaj

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 19 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII GU 122/18 Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie zwrócił wniosek dłużniczki K. C. o ogłoszenie upadłości jako przedsiębiorcy. W uzasadnieniu wyjaśnił, że zarządzeniem z 21 maja 2018 r. dłużniczka została zobowiązana do:

- przedłożenia pełnego aktualnego wykazu majątku z szacunkową wyceną jego składników,
- przedłożenia spisu podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wiarygodności, daty ich powstania i terminów zapłaty;;
- przedłożenia bilansu sporządzonego dla celów tego postępowania na dzień przypadający w okresie 30 dni przed dniem złożenia wniosku.
- poprawienia spisu wierzycieli poprzez określenie wierzycieli w sposób umożliwiający ocenę ich zdolności prawnej lub organizacyjno-prawnej formy działalności osoba prawna, osoba fizyczna, wspólnicy spółki cywilnej itp.), nadto poprzez wskazanie adresów poszczególnych wierzycieli,
- przedłożenia listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na majątku dłużnika wraz z datami ich ustanowienia, względnie informacji, iż takich zabezpieczeń nie ustanowiono;
- przedłożenia informacji o postępowaniach dotyczących ustanowienia na majątku dłużnika hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych, zastawów skarbowych i hipotek morskich oraz innych obciążeń podlegających wpisowi

w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych, administracyjnych,

Sądowo-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi dotyczących majątku dłużnika;

- przedłożenia wykazu tytułów egzekucyjnych oraz wykonawczych wydanych przeciwko dłużnikowi,

- przedłożenia oświadczenia o prawdziwości danych zawartych we wniosku -dotyczy danych uzupełnianych w oparciu o poniższe zarządzenie,

Nadto zobowiązano wnioskodawczynię do uiszczenia w terminie 7 dni zaliczki na wydatki w kwocie 4.509,57 zł, pod rygorem zwrotu wniosku.

W wymaganym terminie dłużniczka uściła zaliczkę oraz wykonała zobowiązanie Sadu Rejonowego w części. W przedłożonym spisie podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika nie wymieniono poszczególnych dłużników, ich adresów oraz dat powstania poszczególnych wierzytelności, dłużniczka nie podała informacji o postępowaniach dotyczących ustanowienia na jej majątku hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych, zastawów skarbowych i hipotek morskich oraz innych obciążeń podlegających wpisowi w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi dotyczących jej majątku. Nie złożyła także oświadczenia o prawdziwości danych zawartych we wniosku.

Wskazując na powyższe, w oparciu o art. 35 i art. 25 ust. 1 i 2 ustawy Prawo upadłościowe w zw. z art. 130 § 1 i 2 k.p.c. zwrócono wniosek.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużniczka zarzuciła naruszenie art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 35 i art. 25 ustawy Prawo upadłościowe, poprzez zwrócenie wniosku nieuzupełnionego zgodnie z zapatrywaniem sądu, wyrażonym uprzednio nieprecyzyjnym i niezrozumiałym wezwaniu do jego sprecyzowania, a co za tym idzie, niesprostaniu wytycznym zawartym w przepisach o postępowaniu w przypadku stwierdzenia niezachowania warunków formalnych pisma.

W uzasadnieniu wskazała, że po uzupełnieniu braków, złożyła kolejne pismo z zastrzeżeniem, iż podjęła próbę wykonania zobowiązania Sądu Rejonowego pomimo wątpliwości co do jego treści, albowiem nie miała obowiązku sporządzania bilansu. Sąd Rejonowy, w ocenie skarżącej, niezasadnie zwrócił wniosek, gdyż spełniał on wymogi wynikające z art. 126 k.p.c., a ponadto warunki z art. 22, art. 23 i art. 25 ustawy Prawo upadłościowe. Tak argumentując, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne.

Wymogi formalne wniosku o ogłoszenie upadłości określa art. 22 Prawa upadłościowego. Jednocześnie art. 22a ustawy nakłada obowiązek uiszczenia zaliczki na wydatki związane z postępowaniem w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Dodatkowe wymagania, w sytuacji gdy wnioskodawcą jest sam dłużnik, określa art. 23 ustawy. Podkreślić trzeba, że art. 23 ust. 3 ustawy stanowi, iż jeżeli dłużnik nie może dołączyć do wniosku dokumentów, o których mowa w ust. 1, powinien podać przyczyny ich niedołączenia oraz je uprawdopodobnić.

Dłużniczka nie podjęła w zażaleniu próby podważenia stanowiska wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu co do nieusunięcia wskazanych tam braków formalnych, utrzymując jedynie, że wykonała w całości zarządzenie Przewodniczącego. W związku z tym stwierdzić trzeba, że trafnie przyjął Przewodniczący w Sądzie pierwszej instancji, że dłużniczka nie wykonała zobowiązania w całości

Wprawdzie nie można się zgodzić z tym, że nie wskazano dłużników, ich adresów oraz dat powstania poszczególnych wierzytelności, albowiem przedłożony spis (k. 46) zawiera te dane. Niemniej, dłużniczka nie podała informacji o postępowaniach dotyczących ustanowienia na majątku dłużnika hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych, zastawów skarbowych i hipotek morskich oraz innych obciążeń podlegających wpisowi w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych oraz przed sądami polubownymi dotyczących majątku wnioskodawczynie. Trafnie przyjęto też w zaskarżonym zarządzeniu, że dłużniczka nie wymieniła w wykazie majątku wierzytelności oraz ich szacunkowej wartości.

Nie ma przy tym podstaw do przyjęcia, że zarządzenie wzywające do usunięcia braków wniosku było sformułowane w sposób niejasny i przekraczający jej możliwości percepcyjne. Oczywiście wezwanie do uzupełnienia braków winno być tak sformułowane, by umożliwiło stronie prawidłową realizację nałożonego obowiązku procesowego. Z kolei wadliwe wezwanie do uzupełnienia braków nie może następnie uzasadniać zwrotu pisma. Wezwanie do usunięcia braków pisma powinno zawierać komunikat jasny i na tyle zrozumiały, by u strony, do której jest skierowany, działającej bez profesjonalnego pełnomocnika, zminimalizować możliwość powstania wątpliwości co do oczekiwania sądu w zakresie poprawnego wykonania wezwania.

Zaskarżone zarządzenie zostało sformułowane prawidłowo i dostatecznie wyjaśniało wnioskodawczynie oczekiwania formalne, które winna spełnić w celu dalszego procedowania jej wniosku. Podkreślenia przy tym wymaga, że dłużniczka jest przedsiębiorcą, a zatem podmiotem profesjonalnym, który funkcjonuje w określonym otoczeniu prawnym i dla którego znajomość prawa choćby w podstawowym zakresie jest konieczna do prowadzenia działalności w zgodzie z przepisami. Jednocześnie trzeba też zaznaczyć, że przepisy prawa upadłościowego, dotyczące wymogów formalnych wniosku o ogłoszenie upadłości zostały przez prawodawcę sformułowane w sposób dostatecznie jasny i co do zasady nie wymagają pogłębionej wykładni, (na co wskazuje także lakoniczność komentatorów wyjaśniających te przepisy, częstokroć sprowadzająca się do ich powtórzenia i wskazania przykładów z praktyki – por. np. R. Adamus, Prawo upadłościowe. Komentarz, Warszawa 2016; P. Zimmerman, Prawo upadłościowe. Komentarz, Warszawa 2016; S. Gurgul, Prawo upadłościowe. Komentarz, Warszawa 2018).

Dodatkowo podkreślenia wymaga, że dłużniczka, wykonując zarządzenie z 21 maja 2018 r., nie przedłożyła oświadczenia, o którym mowa w art. 25 ustawy Prawo upadłościowe, tj. oświadczenia na piśmie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku (w tym przypadku w dokumentach stanowiących uzupełnienie wniosku).

Niezależnie zatem od niepełnego wykonania zarządzenia z 21 maja 2018 r., brak tego oświadczenia skutkować musiał zwrotem wniosku bez wezwania – stosownie do treści art. 25 ust. 3 Prawa upadłościowego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 w zw. art. 397 § 2 zdanie pierwsze i art. 35 Prawa upadłościowego, Sąd orzekł jak w sentencji.

Rafał Lila Agnieszka Górską Piotr Sałamaj

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)